

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Černou ve věci

žalobce: **X**
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Jaroslavem Topolem
sídlem Na Zlatnici 301/2, 147 00 Praha 4

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 10. 2023, č. j. 2103/2020-160-SPR/12

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 11. 10. 2023, č. j. 2103/2020-160-SPR/12, se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen zaplatit** žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15 342 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Jaroslava Topola, advokáta.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 10. 2023, č. j. 2103/2020-160-SPR/12 (dále jen „napadené rozhodnutí“),
Shodu s prvopisem potvrzuje X.

kterým bylo po provedení formálních změn ve výrokové části dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítnuto odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 14. 8. 2023, č. j. MHMP 1686884/2022/StM (dále pouze „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. k) a podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí (dále též „zákon o silničním provozu“), kterých se měl dopustit tím, že porušil povinnosti uložené mu v § 4 písm. c) zákona o silničním provozu. Dne 16. 2. 2020 v 16:35 hodin v Praze 5 na ulici Radlická ve směru do centra řídil osobní motorové vozidlo tovární značky X, registrační značky X, a to po tramvajovém pásu, poté podél nástupního ostrůvku vlevo a u přechodu pro chodce na ulici Radlická u domu č. p. 861 se neřídil světelnými signály a nezastavil vozidlo na signál s červeným světlem „Stůj!“, který svítil pro jeho směr jízdy, před vodorovnou dopravní značkou „Příčná čára souvislá“. Pak pokračoval k ulici Dobříšská, kde při najíždění na ni nedal kolem 16:53 hodin znamení o směru jízdy, poté jel po ulici Dobříšská směrem k ulici Strakonická a přes Barrandovský most po Jižní spojnici, kde v době do 16:56 hodin agresivní jízdou mezi pruhy ohrožoval a omezoval ostatní řidiče motorových vozidel. Za spáchání daných přestupků byly žalobci dle § 125c odst. 5 písm. e) a § 125c odst. 6 písm. c) bod 1 zákona o silničním provozu uloženy pokuta ve výši 7500 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu šesti měsíců. Současně byla žalobci uložena povinnost uhradit náklady řízení v částce 1000 Kč.

II. Žalobní body

2. Žalobce v první řadě namítal, že žalovaný nezákonně modifikoval výrok rozhodnutí v části popisující, kterou dopravní značku měl porušit, zaměnil-li značku C4a „Příkazaný směr objíždění vpravo“ na Z4e „Směrovací deska se šipkou doprava“. Žalobci neumožnil se ke změně vyjádřit, čímž řízení zatížil zásadní vadou, nadto ve věci již proběhlo soudní řízení. Napadené rozhodnutí je nezákonné také z důvodu změny výroku o formě zavinění, když v původním rozhodnutí zrušeném rozsudkem Městského soudu v Praze, č. j. 1 A 67/2020-41, figurovaly u obou přestupků nedbalostní formy, zatímco nyní má jít o úmyslnou formu. Jedná se o porušení zásady zákazu reformatio in peius ve výroku o vině i o správních trestech. Žalovaný vypustil z popisu skutkového děje údaj o spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu téhož dne kolem 15:28 hodin, leč přitom opomněl korigovat uložené správní tresty. Pokutu ve výši 7500 Kč lze uložit jen při opakovaném spáchání přestupku téže skutkové podstaty a zákaz činnosti je také přípustný jenom při recidivním jednání. V napadeném rozhodnutí není vymezeno, z jakého konkrétního správního rozhodnutí se dá dovodit opakovanost žalobcova jednání. Není srozumitelné, zda byl žalobce uznán vinným z opakovaného spáchání přestupku téže skutkové podstaty, nebo naopak žalovaný tento závěr korigoval, aniž by adekvátně upravil správní tresty.
3. Žalobce rovněž namítal, že do úvahy o správním trestu nebyla zohledněna polehčující okolnost, kdy nedošlo ke zranění ostatních účastníků silničního provozu. Uložené správní tresty jsou na samé horní hranici zákonného rozmezí. Otázka „způsobu spáchání přestupků“ nebyla nijak odůvodněna a posouzení opakovaného spáchání přestupku coby přítěžující okolnosti směřuje proti zásadě zákazu dvojího přičítání. Stav bodového konta žalobce je 0 bodů a za posledních pět let se dopustil jediného přestupku. V dřívějším rozhodnutí byl

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

správní trest uložen téměř při samé spodní hranici zákonného rozmezí a ve věci nenastala žádná okolnost opravňující k ukládání při horní hranici.

4. Dále žalobce namítal, že skutek spočívající v ohrožení a omezení ostatních řidičů kvůli jízdě z pruhu do pruhu nebyl prokázán. Netvrdí se, jaké konkrétní vozidlo bylo omezeno jakým konkrétním jízdním úkonem žalobce, a jaké bylo dokonce ohroženo. Rovněž z videozáznamu se nepodává, že by byl někdo konkrétní omezen či ohrožen.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě shrnul průběh řízení. Konstatoval, že ke změně dopravní značky byl oprávněn vzhledem k rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2021, č. j. 8 As 245/2019-63, žalobci nebyla způsobena žádná újma a předchozí rozhodnutí bylo soudem zrušeno v plném rozsahu. Změnu týkající se formy zavinění provedl správní orgán I. stupně, když vedl nové řízení. Ohledně přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu v 15:28 hodin dne 16. 2. 2020 sám žalobce předložil rozhodnutí Městského úřadu Hořovice ze dne 16. 9. 2020, č. j. S-MUHO/785/2020TAD, jež nabylo právní moci dne 27. 10. 2020. Žalobce si je tudíž vědom, ze kterého rozhodnutí vyplývá opakovanost jeho jednání. Závěry o výších správních trestů jsou dle žalovaného přesvědčivé a zohledňují kritéria v § 37 a násl. zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“). Žalobce nezastavil vozidlo na signál, nikoli na pokyn, protože se na jeho případ vztahuje novela zákona o pozemních komunikacích provedená zákonem č. 271/2023 Sb., která vstoupila v účinnost dne 1. 1. 2024. Ohledně výroku o ohrožení žalovaný odkázal na stan. 5 napadeného rozhodnutí. Vzhledem k osobě žalobce, který je obecně znám svým obstrukčním jednáním, by měl soud přihlížet jen k námitkám uvedeným v odvolání. Poněvadž nebyly uvedeny žádné, má soud přihlídnout pouze k námitkám zkoumaným z úřední povinnosti. Pro případ vyhovění žalobě žalovaný požádal, aby žalobci nebyla přiznána náhrada nákladů řízení, když soud takto učinil např. ve věci sp. zn. 2 A 128/2017 či 16 A 44/2023. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
6. K vyjádření žalovaného podal žalobce repliku, v níž mimo jiné poukázal na novou skutečnost, spočívající v tom, že novelizovaný zákon o pozemních komunikacích neumožňuje uložit za opakované spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 tohoto zákona trest zákazu činnosti. S odkazem na závěry vyslovené rozšířeným senátem Nejvyššího správního soudu v jeho usnesení ze dne 16.11.2016, č.j. 5 As 104/2013-46 namítl, že tato změna právní úpravy, ke které došlo v průběhu soudního řízení, představuje samostatný důvod pro zrušení rozhodnutí soudem.

IV. Obsah správního spisu

7. Ze správního spisu bylo zjištěno, že je žalobci kladeno za vinu, že řídil motorové vozidlo, přičemž bezdůvodně jel po tramvajovém pásu, objel tramvajový ostrůvek zleva, nerespektoval signál s červeným světlem „Stůj!“, na předepsaném místě nezastavil vozidlo a rychlými změnami jízdních pruhů bez znamení o změně ohrožoval ostatní řidiče.
8. Součástí správního spisu je oznámení o přestupku ze dne 24. 2. 2020, podle něhož žalobce dne 16. 2. 2020 v 16:35 hodin v Praze 5 na ulici Radlická řídil osobní motorové vozidlo tovární značky X, registrační značky X, a to po tramvajovém pásu, poté podél nástupního ostrůvku vlevo a u přechodu pro chodce se neřídil světelnými signály a nezastavil na signál

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

s červeným světlem „Stůj!“. Poté ve směru jízdy na Jižní spojkou jízdou mezi pruhy ohrožoval a omezoval ostatní řidiče motorových vozidel. Dále je součástí správního spisu CD-R s kamerovým záznamem z vozidla Policie ČR spolu se záznamem z městského kamerového systému a s úředním záznamem Policie ČR ze dne 16. 2. 2020. V evidenční kartě řidiče měl žalobce ke dni 30. 6. 2023 29 záznamů.

9. Správní orgán I. stupně vydal dne 17. 6. 2020 rozhodnutí, č. j.: MHMP 932043/2020/StM, kterým byl žalobce uznán vinným z přestupků podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 5 a písm. k) zákona o silničním provozu, za což mu byla uložena pokuta ve výši 3000 Kč. Žalobce totiž dne 16. 2. 2020 v 16:35 hodin v Praze 5 na ulici Radlická ve směru do centra řídil osobní motorové vozidlo tovární značky X, registrační značky X, a to po tramvajovém pásu, poté podél nástupního ostrůvku vlevo a u přechodu pro chodce na ulici Radlická u domu č. p. 861 se neřídil světelnými signály a nezastavil vozidlo na signál s červeným světlem „Stůj!“, který svítil pro jeho směr jízdy, před vodorovnou dopravní značkou „Příčná čára souvislá“. Dále pokračoval k ulici Dobříšská, kde při najíždění na ni nedal kolem 16:53 hodin znamení o směru jízdy, poté pokračoval po ulici Dobříšská směrem k ulici Strakonická a přes Barrandovský most po Jižní spojce, kde v době do 16:56 hodin agresivní jízdou mezi pruhy ohrožoval a omezoval ostatní řidiče motorových vozidel. V tomto rozhodnutí byl žalobce shledán vinným rovněž z přestupku shodné povahy spáchaného dne 27. 7. 2019, který není předmětem soudního řízení.
10. Žalobce dne 3. 7. 2020 podal proti rozhodnutí, č. j.: MHMP 932043/2020/StM, blanketní odvolání, které žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 9. 9. 2020, č. j.: 2103/2020-160-SPR/3. Žalovaný totiž shledal, že správní orgán I. stupně ve věci postupoval v souladu s dotčenými předpisy, a tak neexistoval důvod pro zrušení rozhodnutí. Uloženou pokutu žalovaný pokládal za nepřiměřeně mírnou, ale podle zásady prohibitio reformationis in peius nemohl správní trest zvýšit. Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí žalovaného žalobu, v níž namítal mj. že nebylo prokázáno, že by u sebe neměl řidičský průkaz (v souvislosti s přestupkem ze dne 27. 7. 2019). V jeho případě neexistovala ani povinnost mít řidičský průkaz u sebe, neboť mu již dříve byla uložena povinnost řidičský průkaz odevzdat.
11. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 23. 2. 2023, č. j. 1 A 67/2020-41, bylo rozhodnutí ze dne 9. 9. 2020, č. j.: 2103/2020-160-SPR/3, zrušeno a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení. Soud přisvědčil žalobcovým závěrům o neprokázání skutečnosti, že by u sebe neměl řidičský průkaz. Použité důkazní prostředky dílem neprokazovaly a nemohly prokázat porušení povinnosti mít u sebe řidičský průkaz, dílem byly nepoužitelné s ohledem na § 137 odst. 4 správního řádu. Závěr správních orgánů o prokázání porušení povinnosti mít u sebe řidičský průkaz nemohl obstát. Soud nepřistoupil ke zrušení prvoinstančního rozhodnutí, jelikož pochybení bylo možno napravit v řízení před žalovaným.
12. Rozhodnutím žalovaného ze dne 20. 4. 2023, č. j. 2103/2020-160-SPR/8, bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 17. 6. 2020 zrušeno v části týkající se přestupku ze dne 27. 7. 2019 a řízení o tomto přestupku bylo zastaveno. Pokud jde o přestupek ze dne 16. 2. 2020, věc byla vrácena správnímu orgánu I. stupně k novému projednání. Prvoinstanční rozhodnutí bylo shledáno nepřezkoumatelným kvůli porušení § 125c odst. 6 písm. c) bod 1 zákona o silničním provozu, § 68 odst. 3 správního řádu a § 37 přestupkového zákona. Správnímu orgánu I. stupně bylo uloženo, aby posoudil, jakých přestupků se žalobce dopustil, a to včetně porušených povinností, přičemž má náležitě odůvodnit uložený správní trest.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

13. Přípisem ze dne 18. 5. 2023 byl žalobce vyrozuměn o ukončení dokazování a právu vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu v termínu dne 15. 6. 2023. Jak je zřejmé z vyjádření žalobce ze dne 15. 6. 2023, na pracovišti správního orgánu I. stupně se mu nepodařilo zastihnout oprávněnou úřední osobu. Na den 2. 8. 2023 byl žalobci přípisem ze dne 27. 6. 2023 stanoven náhradní termín seznámení se s podklady řízení, přičemž usnesením ze dne 17. 7. 2023 správní orgán I. stupně zamítl žalobcův návrh na nařízení ústního jednání.
14. Rozhodnutím ze dne 14. 8. 2023, které bylo žalobci doručeno dne 16. 8. 2023, správní orgán I. stupně shledal žalobce vinným ze spáchání přestupků dle § 125c odst. 1 písm. k) a odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu vzhledem k porušení povinností stanovených v § 4 písm. c), § 12 odst. 5, § 13 odst. 1, § 13 odst. 2 a § 70 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu. Žalobce dne 16. 2. 2020 v 16:35 hodin v Praze 5 na ulici Radlická ve směru do centra řídil osobní motorové vozidlo tovární značky X, registrační značky X, po tramvajovém pásu, poté podél nástupního ostrůvku vlevo a u přechodu pro chodce na ulici Radlická u domu č. p. 861 se neřídil světelnými signály a nezastavil vozidlo na signál s červeným světlem „Stůj!“, který svítil pro jeho směr jízdy, před vodorovnou dopravní značkou „Příčná čára souvislá“. Dále pokračoval k ulici Dobříšská, kde při najíždění na ni nedal kolem 16:53 hodin znamení o směru jízdy, poté pokračoval po ulici Dobříšská směrem k ulici Strakonická a přes Barrandovský most po Jižní spojce, kde v době do 16:56 hodin agresivní jízdou mezi pruhy ohrožoval a omezoval ostatní řidiče motorových vozidel. Stejného dne v 15:28 hodin se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu. Žalobci byly uloženy pokuta ve výši 7500 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu šesti měsíců. Současně byla žalobci uložena povinnost uhradit náklady řízení v částce 1000 Kč. V odůvodnění svého rozhodnutí správní orgán I. stupně nejprve zrekapituloval průběh správního řízení a zhodnotil kamerový záznam. Dále popsal naplnění znaků obou přestupků a na závěr uvedl úvahy, které ho vedly ke stanovení výše uvedených správních trestů. V rámci úvah při ukládání správních trestů správní orgán I. stupně přihlédl ke skutečnostem, že zavinění bylo úmyslné, že žalobce má 29 záznamů v evidenci dopravních přestupků a že ke spáchání skutku došlo na frekventované komunikaci. Jako polehčující okolnost bylo hodnoceno nezpůsobení škody jiným účastníkům silničního provozu.
15. Dne 31. 8. 2023 podal žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí blanketní odvolání, které nedoplnil ani na podkladě výzvy k odstranění vad podání ze dne 4. 9. 2023, doručené dne 11. 9. 2023.
16. Žalovaný o odvolání rozhodl napadeným rozhodnutím dne 11. 10. 2023, s doručením dne 13. 10. 2023, když prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný zrekapituloval průběh správního řízení, konstatoval, že správní orgán I. stupně postupoval v souladu s právními předpisy, a neshledal důvod vedoucí k nutnosti zrušit prvostupňové rozhodnutí. Žalovaný korigoval úvahu o zavinění, jestliže shledal úmysl nepřímý u obou přestupků. Stran výměr správních trestů na horních hranicích zákonného rozpětí žalovaný poznamenal, že žalobce během krátkého časového rámce porušil několik ustanovení zákona o silničním provozu bezohlednou jízdou v hustém provozu na páteřních komunikacích. Žalobce se přestupků dopustil při srozměnění, že porušuje zájem společnosti na zachování plynulosti a bezpečnosti silničního provozu, o jeho despektu k pravidlům silničního provozu svědčí počet záznamů v evidenční kartě řidiče. Změnou spočívající v uvedení jiné dopravní značky, resp. dopravního zařízení, jež nebylo žalobcem

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

respektováno, nedošlo ke změně právního hodnocení věci. Věta o zjištění spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu stejného dne v 15:28 hodin byla vypuštěna, neboť s projednávaným případem nikterak nesouvisí.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

17. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
18. Podle § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, účinného ke dni 16. 2. 2020, *„při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace“*.
19. Podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu, účinného ke dni 16. 2. 2020, *„fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla v rozporu s § 4 písm. b) a c) nezastaví vozidlo na signál, který jí přikazuje zastavit vozidlo nebo na pokyn „Stůj“ daný při řízení nebo usměrňování provozu na pozemních komunikacích anebo při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích osobou k tomu oprávněnou“*.
20. Podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, účinného ke dni 16. 2. 2020, *„fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona“*.
21. Podle § 125c odst. 5 písm. e) zákona o silničním provozu, účinného ke dni 16. 2. 2020, *„za přestupek se uloží pokuta od 4000 do 7500 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. f) bodu 5 spáchaný v období dvanácti po sobě jdoucích kalendářních měsíců dvakrát a vícekrát“*.
22. Podle § 125c odst. 6 písm. c) bod 1 zákona o silničním provozu, účinného ke dni 16. 2. 2020, *„zákaz činnosti se uloží na dobu od jednoho měsíce do šesti měsíců tomu, kdo spáchal přestupek podle odstavce 1 písm. f) bodů 3, 5, 6 a 8, písm. g) a i) v období dvanácti po sobě jdoucích kalendářních měsíců dvakrát a vícekrát“*.
23. Podle § 125c odst. 5 písm. b) zákona o silničním provozu, účinného ode dne 1. 1. 2024, *„za přestupek se uloží pokuta od 7000 Kč do 25 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) bodu 4, písm. c), písm. e) bodu 2, 3 nebo 5, písm. f) bodu 2, 5, 7, 9, 10 nebo 15, písm. h) bodu 2 nebo 3, písm. i) bodu 1 nebo 4 nebo písm. j) nebo odstavce 2 nebo 3“*.
24. Podle § 125c odst. 6 písm. d) bod 1 zákona o silničním provozu, účinného ode dne 1. 1. 2024, *„zákaz činnosti se uloží na dobu od 4 do 6 měsíců tomu, kdo spáchal přestupek podle odstavce 1 písm. f) bodu 5 úmyslně tím, že nezastavil vozidlo na pokyn k zastavení vozidla daný při řízení nebo usměrňování provozu na pozemních komunikacích anebo při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích osobou k tomu oprávněnou“*.
25. Žalobci byly prvostupňovým ve spojení s napadeným rozhodnutím uloženy pokuta ve výši 7500 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu šesti měsíců. Zatímco právní úprava účinná v době spáchání umožňovala za závažnější ze sbíhajících se přestupků, tzn. podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

provozu, uložit pokutu ve výši od 4000 do 7500 Kč, aktuálně účinné znění předmětného zákona dovoluje uložit za tento přestupek pokutu v rozpětí od 7000 do 25 000 Kč. V případě vymezení pokuty je pro žalobce bez pochybností příznivější právní úprava účinná v době spáchání přestupku. Ohledně správního trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu však panuje situace opačná, když právní úprava účinná ode dne 1. 1. 2024 neumožňuje uložit zákaz činnosti za nezastavení vozidla na signál, který řidiči přikazuje zastavit vozidlo. Na žalobcův případ nelze aplikovat skutkovou podstatu nezastavení vozidla na pokyn k zastavení vozidla daný při řízení nebo usměrňování provozu na pozemních komunikacích anebo při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích osobou k tomu oprávněnou.

26. Stran změny právní úpravy soud uvádí, že ve věci má zásadní význam závěr vyslovený v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2016, č. j.: 5 As 104/2013-46, dle kterého *„rozhoduje-li krajský soud ve správním soudnictví o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, kterým bylo rozhodnuto o vině a trestu za správní delikt v situaci, že zákon, kterého bylo použito, byl po právní moci správního rozhodnutí změněn nebo zrušen, je povinen přihlídnout k zásadě vyjádřené ve větě druhé čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, podle níž se trestnost činu posoudí a trest ukládá podle právní úpravy, která nabyla účinnosti až poté, kdy byl trestný čin spáchán, je-li to pro pachatele příznivější“*. Podle odůvodnění citovaného usnesení nemá soud nahrazovat svým výrokem správní rozhodnutí (s výjimkou moderace, o kterou žalobce nežádal), ale na příznivější změnu zákona má reagovat prostým kasačním výrokem společně se závazným právním názorem k aplikaci a interpretaci hmotného práva na správním orgánem správně zjištěný (či soudem doplněný) skutkový stav. Důležité je, aby soud měl povinnost zkoumat, zda nedošlo ke změně zákona, bez ohledu, jestli to žalobce učiní předmětem svých žalobních námitek.
27. Výše popsaná změna právní úpravy zákazu činnosti, k níž došlo v době mezi rozhodnutím správních orgánů a nynějším rozhodnutím soudu, vyúsťuje ve zmírnění oproti dřívějšímu právnímu stavu, nejedná se toliko o změnu podmínek a způsobu zjištění rozhodných skutkových okolností. Poněvadž žalobce v žalobním petitu nenavrhoval moderaci správního trestu, soudu nezbyvá než napadené rozhodnutí zrušit. Žalovanému se ukládá, aby o věci znovu rozhodl, a pokud dospěje k závěru o naplnění zákonných znaků alespoň jednoho ze sbíhajících se přestupků, bude v případě úvahy o správním trestu postupovat podle právní úpravy nejvíce příznivé pro žalobce.
28. Za této situace se soud nezabýval žalobními tvrzeními o modifikaci výrokové části prvostupňového rozhodnutí, nepřiměřenosti uložených sankcí a neprokázání jednání spočívajícího v ohrožení a omezení ostatních řidičů jízdu mezi pruhy.

VI. Závěr a náklady řízení

29. Z důvodů shora uvedených soud postupoval podle § 78 odst. 1 s. ř. s. a žalobou napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost a současně dle § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. Správní orgán je v dalším řízení vázán právním názorem, který vyslovil soud v tomto zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
30. O nákladech řízení soud rozhodl dle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s.; žalobce byl ve věci samé úspěšný, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Náklady vynaložené žalobcem v daném řízení představují zaplacený soudní poplatek ve výši 3000 Kč a náhrada nákladů právního zastoupení spočívající v odměně za 3 úkony právní služby po 3100 Kč, tedy celkem 9300 Kč (§ 7, § 9

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, tj. převzetí zastoupení a písemné podání k soudu - žaloba a replika) a náhradě hotových výdajů po 300 Kč za jeden úkon, celkem 900 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky). Protože zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšují se náklady o náhradu této daně ve výši 2 142 Kč (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Celková výše nákladů řízení tedy činí částku 15 342 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12. listopadu 2024

JUDr. Dana Černá v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X.